

ÉVKÖZI 13. VASÁRNAP

1-4 oldal

Olv.: 1Kir 19,16b.19-21 – Gal 5,1.13-18 – Lk 9,51-62

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket! Ajánljuk fel ezt a szentmisét azokért, akik a pihenő napjaikat töltik ezen a héten, meg az elkövetkező napokon. Kérjük a számukra a Jóisten segítségét, hogy a megérdemelt pihenésük testi meg lelki gyarapodást is hozzon a számukra. Egyébként pedig nem véletlen, hogy minden szentmisét önvizsgálattal és bűnbánattal kezdünk, mert azért jövőnk vasárnap a templomba, hogy elgondolkodjunk azon, hogy a krisztusi életet sikerül-e a mindennapjainkban is megjeleníteni, akár a szabadság napjaiban bárhol, akár idehaza, hiszen az életünkről van szó.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Látják, hogy zöld színű miseruha van rajtam, jelez valamit. Mégpedig azt, hogy ezzel a mai vasárnapkal az évközi vasárnapok kezdődnek el és ezek tartanak egészen Adventig és majd Adventkor kezdődik egy újnak az előkészítése, ami Karácsonyra készít fel bennünket. Az Egyház liturgikus ünneplésében – a szentmise a liturgikus ünneplésnek a középpontja – Karácsonytól Húsvétig, Pünkösdig üdvösségünk nagy titkairól elmélkedünk. Az új lehetőségét kínálja fel az Isten. Aztán az évközi vasárnapok, és ezek a sokkal, de sokkal nagyobb időszakot ölelik fel, alkalmasak arra is, illetve azért vannak, hogy a hallottakat, az üdvösségünkkel kapcsolatban hallottakat, az évközi vasárnapokon elmélyítsük magunkban.

Karácsony: úgy szerette Isten a világot, hogy elküldte az ő Fiát. Húsvét: úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz, el ne vesszen. Azzal mutatta meg a szeretetét irántunk, hogy az életét is odaadta értünk, hogy megmutassa nekünk, hogyan is kezdheti el az ember az új életét és hogyan is teljesítheti be az életét. Aztán jön Pünkösd, amikor megkapjuk a Lelket, hogy mi Jézus életét tudjuk élni, hiszen a keresztyén élet azt jelenti, hogy Jézus él bennünk és a mi életünkben, akár otthon, akár a munkahelyünkön, akár az utcán, vagy bárhol, ahol vagyunk valamiképpen Jézus titkát, Jézus életét kell egy keresztyén embernek megjelenítenie. Aztán Szentháromság vasárnapján mintegy betetőződik minden, mert az isteni szeretetnek a titkát mutatja meg nekünk ez a nap. Isten Atya, Fiú, Szentlélek, szeretetegység az Isten. Tehát a szeretet felől lehet megközelíteni az emberi életnek a titkát, az értelmét, a kiteljesedését.

Tehát a mai vasárnapkal egy időszak kezdődik el, amikor is gyakorolhatunk. Gyakorolhatjuk azt, hogy milyen is az új élet, milyen is a keresztyének élete, hiszen a keresztségben Jézus Krisztussal, így írja a Szentírás is, meg így tanítja a keresztyén hittudomány is, hogy lelki kapcsolatba kerülünk Jézus Krisztussal, kegyelmi kapcsolatba kerülünk Jézus Krisztussal. És az évközi vasárnapok arra valók, hogy az ember ezt a titkot, az új életnek a titkát elsajátítsa. Gyakorolni kell, mindent gyakorolni kell nyilvánvalóan.

Most, amikor ezen gondolkodunk, akkor talán nagyon egyszerűen így tudnám ezt kimondani: akarjuk-e megmenteni az emberi életet? Avagy egy kicsit magasabb szintre lépve: akarunk-e krisztusi életet élni? Ez már magyarázza, hogy az életünket csak akkor tudjuk megmenteni, ha

az életünkben, gondolatainkban, cselekedeteinkben a krisztusi értékek jelennek meg. A mai vasárnapon erre a kérdésre kellene válaszolni. Meg akarjuk-e menteni az életünket?

Éppen múlt vasárnap szóltam erről. Egy olyan világban élünk, amely a helyes életfelfogás rovására egyre jobban kiterjeszti az egész világra a jólétnek a vágyát, és ez egy ijesztő félreértés. Azt gondolja az ember, a mai ember, az Isten nélküli ember, hogy az emberi élet értelme a jólét. Mi a jólét? A javakban való bővelkedés, vagy nagyon egyszerűen, még pontosabban megfogalmazva, a jólét a javak világa. Jézus Krisztus is szembesült ezzel, amikor tömegek keresték, és Jézus is feltette nekik a kérdést: miért kerestek, akarjátok hallani az élet igazságait, vagy csak azért jöttetek ide, mert tegnap is jól laktatok? Akkor majd ma is lesz terület-terület asztalkám, ma is lesz ingyenebéd.

Ma egy olyan világban élünk, amikor az ember csak lázadozik, amikor az ember csak követelőzik, amikor az embernek semmi se elég és azt gondolja, hogy a javakban való bővelkedés jelenti az új életet. Nagy tévedés, mert Jézus Krisztus maga mondta, szegények mindig lesznek veletek, olyan helyzet soha nem lesz a világban, hogy gondtalan anyagi helyzete lesz minden embernek. Ha így lenne, akkor nem lenne itt egy kéregető az ajtóban, ha így lenne, akkor a hajléktalanok nem lepnék el Pestet. Sohasem lesz gondtalan anyagi helyzet a világban.

Ezért a kérdés: akarjuk-e megmenteni az életet, vagy sem? Akarjuk-e az új életet élni? De ez hogyan jött el? Úgy szerette Isten a világot, hogy egy új lehetőséget kínált az embereknek. Jézus Krisztus szeretett bennünket, tanított, megmutatta nekünk az új életet. És amikor ez se volt elég – ma se elég, hiába prédikál a pap, hiába halljuk a nagy igazságokat, nem is szívesen hallják az emberek inkább csiklandoztatják a fülüket még olyan igazságokkal is, amikkel annak ellenére foglalkoznak, hogy nem is igazak, nem is igazságok, csak szórakoztatnak, vagy lázítanak, vagy heccelnek, mindegy, hogy miről van szó. Az emberek életét kitölti ez.

Testvérek! Ma és majd az év zöld vasárnapjain ezt a kérdést kell más és más szempontból végiggondolnunk. Meg akarjuk-e menteni az életet, a magunk életét, egymás életét, vagy úgy akarunk élni, ahogy az istentelen világ hirdeti nekünk az új lehetőségeket? Testvérek! Talán három héttel ezelőtt az akkori vasárnapnak az üzenete ez volt: elfogadjuk-e a szeretet hatalmát? Mert a szeretet hatalom. Mégpedig életet mentő hatalom, hiszen Jézus értünk meghalt és ezzel megmentette az életünket, hát ez a Megváltás. Akár így is mondhatnám, akarjuk-e élni a megváltottak életét? Azt az életet, amit Jézus Krisztus halála árán is kifejezett. Mert valójában csak annak az embernek az élete számít, akiért valaki kész akár meghalni is, akiért kész áldozatokat is hozni valaki. Ezért elfogadjuk-e a szeretetnek az üdvösséget szerző, életmentő hatalmát? Akarunk-e szeretni, nagyon egyszerűen erről van szó.

Nagyon plasztikus ez az üzenet. Ugye éppen most pénteken volt Jézus Szent Szívének az ünnepe és ez az ünnep is azt a titkot állította elénk, hogy Jézus szíve minden szeretet gazdagsága és minden szeretet bölcsessége. Ilyen napi tapasztalatot hadd mondjak. Két lélek szereti egymást, aztán ma már nem, és ez szinte milliószer ismétlődik naponta a világban. Ez a világ egyébként erről szól, a hazudott szeretetnek és a megcáfolt szeretetnek a világa. Hiszen ha belegondolunk, miért van, miért történik? Megszoktuk, szinte oda se figyelünk már rá, hiszen az összes szomszédunk, vagy az összes általunk ismert az embernek az életében szinte látjuk mindezt.

Pedig ha a szeretet meghal, akkor bezárul az ég, ami nagyon egyszerűen azt jelenti, kizárjuk az életünkből az Istent. Valaki ezt így mondta, ha a szeretet meghal, akkor lehull egy csillag. A világ, amelyben élünk, olyan, amely fölött zárult az ég, nincs kapcsolata ennek a világnak

az Istennel és következésképpen az egymással való kapcsolatunk is nagyon kérdéses. Hullócsillagok az emberek.

Testvérek! Halálosan komolyan kell végiggondolni. A szeretettel Jézus egy új életet hozott, mert csak a szeretet váltja meg az embert, semmi más. Persze ezt a szeretetet Istentől tanuljuk meg Jézustól. Mindegyik isteni titok így kezdődik, hogy „értünk”. Értünk lett emberré, értünk szenvedett, értünk halt meg. Ez az értünk, erről oly sokszor beszéltem, a szeretet ezt jelenti, hogy értem, és minden embernek ez jelenti az életet, hogyha valaki kifejezi felé, hogy érted vagyok, veled vagyok, összetartozunk veled.

Csak hogy a szeretet ösztönös. Ahhoz, hogy ez az ösztönös szeretet megmaradjon, hogy ez az ösztönös szeretet kiteljesedjen, ehhez fontos az, hogy egymást ismerjük, mert ha csak az ösztönök mozgatják a mi emberi kapcsolatunkat, akkor abból csak rossz lehet. Nem lehet jó, mert az embert csak a szeretetnek a titka tudja megszólítani: érted. És amikor egy kicsit utánanézz az ember ezeknek a tragédiának, akkor általában ezt a választ kapjuk, hogy megismertem. Szerettem, megismertem, vége. Vagy akár az is lehet, hogy nem is gondolkodik valaki azon, hogy ki az, akinek azt mondja, hogy szeretlek, és kiderül az, hogy nem lehet szeretni azt, akit igazából nem is ismerek.

Következésképpen az ösztönös szeretetnek át kell változni. Mégpedig azáltal, hogy megismerjük egymást. A szeretet állandóságát az jelenti, hogy az ember megismeri annak a másinak a gondolatát, a gondolkodását, a törekvéseit, az egész személyiségét igyekszik minél jobban fürkészni. És akkor ez a szeretet éltet.

Csak hogy rendkívül fontos, amikor azt a kérdést teszem fel, hogy elfogadjuk-e a szeretet hatalmát, az azt jelenti, hogy egyoldalú. A szeretet nem azt jelenti, hogy szereti két ember egymást azért, hogy az a másik őt szeresse. A szeretet egyirányú, ez a szeretet kockázata is: egyirányú, érted. Hogy aztán ez megéri-e azt a másikat, ez a kockázat. De a születésében halott az a szeretet, amely azért jön állítólag létre, mert azt gondolom, hogy az a másik majd értem él. Az az ő irányából indul el felém, ezt én nem tudom meghatározni.

És ezért nagy titok, amikor Jézus azt mondja, hogy ismerem enyéimet. Jézus ismer bennünket és mégis szeret. Ez a jézusi titok és ez a szeretet titka is a mi életünkben is. Ismerjük egymást és ez az ismeret nem azt jelenti, hogy megismertem a másikat, hogy ő nem szeret. Megismertem a másikat és mégis! Hiszen egyszer valami miatt egymás felé fordult két ember és ezzel új élet kezdődik és csak ezzel kezdődik új élet.

Kedves jó Testvérek, ezzel a vasárnappal tehát ez a titok jelenik meg, Jézus megmentő szeretete. A kérdés az, hogy elfogadjuk-e ezt a megmentő szeretetet életünk megmentőjeként. Mert Jézus mindenkit megváltott, Jézus mindenkéért meghalt, nemcsak a jókért, mindenkéért. Ez az üdvösséges élet folytatódik az életünk során, de nem a jólét az irányt mutató, hanem az egymásért való életünk, ezzel szolgáljuk a másik ember életét, hogy biztos lehet abban, hogy érte vagyok, biztos lehet abban, hogy összetartozom vele, és ezt csak az ismeret tudja biztosítani. És nem arról van szó, hogy milyen az ismeret. Felelős vagyok azért, akit megajándékoztam.

Kedves jó Testvérek, a mai vasárnap rendkívül fontos. Ez a megváltott élet, akarjuk-e élni? És ez a megváltott élet, az üdvösséget jelentő élet egyirányú. Nem ahhoz méretik, hogy a másik milyen, hanem ahhoz méretik, hogy én milyen vagyok, én magamat Jézushoz mérem-e, aki értünk az életét is odaadta. Ez a megmérettetés azt jelenti, hogy én, akinek szeretetet ígérek,

az életem árán akarom ezt az összetartozást kiteljesíteni. Ez a keresztyén élet, ez a krisztusi élet, ezt tudja megújítani a világot.

Nincs egyszerű dolgunk, mert ez a világ rossz irányt vett fel, ez a világ a javakban való bővelkedéstől várja az élete megoldását, az élete értelmét. Jézus nem ezt mondta, nem a javakban való bővelkedéstől függ az ember élete. Nem arról van szó, hogy azokra nincs szükségünk, nem arról van szó, hogy nem kell bevetni magunkat, hogy a legszükségesebbek meglegyenek, de életünk értelmét nem ez adja. Az életünk értelmét az adja, hogy a másik ember ezt az ajándékot várja: érted, veled, összetartozunk. És ebben az egységben elmélyül az a titok, amit szeretetnek mondunk, ami valóban nagy kockázatot kíván az embertől. Rá is fizethet akár az ember, de nincs más út. Azért, mert csalódik az ember, ez nem jelenti azt, hogy ez az út helytelen.

Ha Jézusra jobban figyelünk, ha megvan a földnek meg az égnek a kapcsolata, ha megvan az embernek az istenhite, avval az Istennel tartozik össze, aki minket szeret, értünk van, ha azzal a Jézus Krisztussal tartozunk össze, aki értünk lett emberré és az életét is odaadta értünk, akkor az igazolás egyértelmű.

Testvérek, ezen a mai szentmisén imádkozzunk azért, hogy megmentünk a magunk életét, megmentünk a világ életét és újra nagyobb jellé tudjon lenni ebben a megváltatlannak tűnő világban a keresztyének jelenléte. Ezért nem mindegy, hogy hányan ünnepelünk, hiszen a templomba csak azok jönnek el, akiknek ez valamiképpen fontos, de még nekik is át kell gondolni, hogy ezt valóban komolyan így gondolják-e. De van Isten, segít, és van Jézus Krisztus, aki példát adott.

+ *A M E N* +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldása is segítsen bennünket abban, hogy életünk rendezett legyen, egy olyan világban, amely világ gondtalan anyagi helyzetet tűzött ki célul maga elé és közben emberi kapcsolatait pedig semmibe veszi. Bizony istenhit nélkül, Jézus Krisztus példája nélkül ugyan ki bátorítana bennünket arra, hogy a másik emberért éljünk. A mi összes gyarlóságunk is abból származik, hogy a másikon kérjük számon, ami a mi életünket kellene, hogy jegyezze és jelezze. Jóisten segítsen bennünket, mert ez az út, az élet útja és a menekülés vagy a megmentődés útja.

+ *Á L D Á S* +